העולם הזה

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כהן

עורכי־משנה: רחב איתן, ברוך נאדל, אורי סלע

עורך כיתוב: איתן נבירוף

עורך תבנית: סימה אילן

הכתב הראשי: עמנואל פרח

צלם המערכת: יהודה זעירא

חברי המערכת: יחיאל בשן, ניצה נבו, לילי גלילי, רותי וגד, בועז זהבי, יוחנן זרבקה זראי, אוסקר טאובר, שבתאי לוי, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינן, כילבי קשת.

הצייר הראשי: שמואל ברתור

עורך דפוס: אריה אריאל

מנהל מבצעים: שלמה אדיר

מנהל מעבדה: נתן רוזן

רח' גל־קסון 8 תל־אביב. מען המברקים: „עולמפרס" ת. ד. 136, טלפון 26785. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות. מלבד עבור מודעות הממתפרסמות תחת הכותרת „דו"ח לצרכן", „דו"ח לבוחר", „דו"ח לנוסע" וכו' המובנות על־ידי חברי המערכת ובדיקות על־ידם. המדור „דו"ח לבוחר" כולל מודעות משלם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכנן ולדעות המובעות בהן ושאינן משקפות בשום צורה שהיא את דעות המערכת

העתון הנקרא ביותר במדינה

מס' 935, שנה 18, כ"ז אלול תשט"ו, 14.9.55 | המחיר 350 פרוטה

אינני זוכר שנה כה סוערת, כמו זו שחלפה, מאז נפגשנו לראשונה באמצעות עתון זה. שנה סוערת לכולנו כאזרחי המדינה, סוערת במיוחד לך, קובא העולם הזה, ולנו, עורכיו.

היו שבועות שעברו עלינו בסער, בין גבירת עדות במשטרה לבין דיונים עם חברי־כנסת, בין הקמת ארגון של שומרים־מתנדבים לבין ביצוע חקירות פרטיות, עת התהלכו חברי־מערכת מזויינים כחיילים בתפקיד, מלווים שומרי־ראש. כמעט וסכנתנו שעלינו להוציא גם עתון, הזקוק להקפעת מיטב כוחותינו.

דומני, שדווקא באותם הימים נתגלה כוחו של העולם הזה. היו שדיברו ביום הבחירות על "נצחונות" ועל "כישלונות" של העולם הזה. כאילו היינו מפלגה הלוחמת לשלטון. כוח זה נבע ממקור אחד בלבד: האמת.

אני מרגיש שבאותם הימים נתהדק הקשר בינך ובינינו. לא היינו מרהיבים עוז בנפשנו לנהוג כפי שנהגנו, לולא בטחנו במחנה שהתלכד סביב עתון, מחנה אנשים ששוב אינם סתם קוראים של סתם עתון, אלא עוזרים ושותפים ליצירה.

כשברכתי אותך בטור זה לפני שנה, לא היטבתי להכירך. פגשתיך רק באופן מקרי, בויכוחים ובהרצאות, בקראי את מכתביך למערכת. השנה ערכנו את המשאל הגדול. עתה ברורה לנו דמותך הרבה יותר. יכולים אנו להתגאות במחנה זה של קוראים, מחנה שרמת השכלתו עולה בהרבה על הממוצע, הכולל בקרבו את רובו המכריע של דור הלוחמים והמגשימים, את מיטב האינטליגנציה העולה.

עולם אין זה רק מקור לגאווה. זהו גם מקור להכנעה עצמית מסוימת, לביקורת עצמית חמורה, להשוואת המטרה שהצבנו לעצמנו אל ההישג הדל אשר השגנו.

לא נותר לי אלא לאחל לכולנו שנה בה יהיה עלינו למתוח פחות ביקורת, בה נוכל להקדיש מקום גדל והולך להתפתחות החיובית של המדינה. מי יתן ובשורי זה, בראש השנה תשט"ז, אוכל להשקיף לאחור לא על שנת פצצות (בארץ ובמערכת) אי על שנה של מאמץ בונה ויוצר.

שלך לשנה טובה,

מכתבים

מסכת ברכות

מ. קרונפלד, תל־אביב

שנה טובה והצלחה במפעלכם למען האמת.

אהרן זן (זנדברג), נתניה

שנה טובה לכל עובדי העולם הזה וביחוד לקוראים המושבעים של עמיר מספר 2.

אריה ספיריטואליסט, תל־אביב

שנה טובה והצלחה. עלו והמשיכו בדרך!

מאיר בן־נתן, בני־ברק

העולם הזה מורה לקוראים אלה ולמאות האחרים שהקדימו לברכו לקראת השנה החדשה.

נייר עברי — יאן הערב?

מדוע כותבים אתם (העולם הזה 933) רק על הנייר שאין לו לאן ללכת בערבים ומפשפ ביצד להרוג את הזמן?

אשכב להתרות ביהודי (א.ת.ר.) זובה בתל־אביב ובמיוחד בתמיכת העירייה. ויש לו עוד כמה מגיפים בארץ מדוע איבכם כותבים על אלה?

משה קרית־מוצקין

נהניתי מכתבריכם. אך הולכת אני על דברי הבריות (67% להברים), האומרים כי ביקור בבית הכחורה לא בא במקום בחשבון, אם אין הכוונה לנישואין.

הנני נוער מתקדם ואין עלינו לנהוג בבתהיפה הקדימה בהורה המכבדת את עצמה תרשה ואף תרחיש מבוזונה שיבוא לקחתה מביתה. את אם יהודתם קצרה היא... מבינה אני לרוחם של אותם בחורים השועים כי עליהי הביקור נעשים מים. חיבת להיפגש כשהמדובר הוא כמיעוט הערבי העוין היושב. לצערי, במדינה זו! ואם לא ייפגש עכשיו מבטיחכם אני שיהא מי שיראנו לבד בעתיד.

יהושע מושלי, חיפה

מה שמית רכבים

יש שתי סיבות לעמידתו של בי. ני. למני נשיא המדינה בשידון בכיסיו:

זוהי פינה חלוצית.

בתיר כיום, זה מניע לו.

ד"ר בן־תמחור, תל־אביב

עסק כדאי

הנני מצרף בזה תמונה אקטואלית לנליון ראש־השנה. אכל, כמובן, רק בתנאי שתפרסמו אותה במלים ראלי לשמו: אהרת — כל העסק לא כדאי והילדים שלי יגידו לי רק שהתהרכנו.

משה לזר, כפר־אתא

שפע ילדים לאסמיו של הקורא לזר, שכבר דו מונח במקום הרא' לשמו.

רצח בע"מ

למה רצחתם שמו של ריצח? את רוצחו של „אייב" (אברהם לינקולן) ציינתם בשם יוניוס ברוטוס בית (העולם הזה 932). בעוד שהשם הנכון הינו: גיון ווילקס בות, לא אחר.

השם לא נרצח, אלא נפל קרבן להריגה ללא כוונה תחילה: הרוצח היה השחקן גיון ווילקס בות, בנו של השחקן יוניוס ברוטוס בות.

שיכון חינם

קראתי בעניין את ששת כללי הבטחון, שבאי ללמדני כיצד להיות מרמאות בעניני שיכוי (העולם הזה 932). מה בדבר כלל שביעי, פשוט וכטיה לגמרי, לכל זוג צעיר שאינו יודע מה לע־שות בחייו וב־10 אלפים ל"י? ובכן:

- תן את הכסף לקרן הקימת וקבל שיכון בעם באחד ממשקי־הספר.

דומני שעות ישנם כמה חדרים פנויים.

א. ח., מול רצועת־עזה

הגליון הבא של

העולם הזה

יכיל

שער הצבעים

שה

כוכבת קולנוע של תשט"ו

יחד עם כתבת־קיסתר של הכוכבת הנכחדת

•

סרטי תשט"ו

ארבעת הסרטים הטובים ביותר וארבעת הרעים ביותר, השחקנים יישחקני המשנה המצטיינים

•

רומא

האיש שהעז להכריז מלחמה על המשטרה

המארוקאי עשה את שלו

אם נדון בבעיית מארוקו מבחינה אובייקטיבית, נגיע להסכים שישנה כאן באמת, כפי שציינתם, מלחמת שחרור של עם מדוכא השואף לחרות (העולם הזה 933).

אולם עלינו, כיהודים, לדון בבעיה זו מנקודת ראות שונה: מה טוב ומה רע ליהודים. אתם כעצמכם מסכימים שמארוקו משוחררת ועצמאית עלולה להוות סכנה ליהודים המקומיים. בעצמכם אמרתם שמארוקו משוחררת ועצמאית תצטרף למחנה איבתי של ישראל.

המסקנה: נגד מלחמת השחרור המארוקאית!

שמואל קמינסקי, ירושלים

קבר שחור של מארוקאי לכתב העולם הזה שציטט את הפסוק „הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת" ושען שהוא לקוח מן המחזה אותלו. הקדשתי ליליה שלם לחיפוש הפסוק הנ"ל. ולא מצאתי!

דן קולמן, חולון

הקורא קולמן עשה את שלו, כתב **העולם הזה** יכול ללכת. הפסוק אינו לקוח **מאיתלו**, אלא ממחזהו של פרידריך שילר, **הקשר של פיאסקו בגנואה**. המארוקאי באותו מחזה הוא תליין העיר.

הילד־הרידים

שהעצות שלכם הן בדרך כלל טפשיות — זאת השבתי לא פעם. ובימור כשקראתי את עצתכם כיצד להיודם (העולם הזה 932). לא זו בלבד שהעצות שלכם בנידון הן טפשיות, אלא שהן גם מיותרות. כי לי, למשל, די בזה אם אדפרף בעתונכם דקות מספר, וכבר נופלת עלי תרדמה חזקה מרוב שעמום ומרוב השטויות הכתובות בו בדרך־כלל.

שעוב ציונה, צה"ל

החיילת שעוב, לא תנום ולא תישן שומרת ישראל!

משני עברי החופה

כמה הערות המופנות למתקיפות הנכר הישראלי במכתבים למערכת (העולם הזה 932):

לדוגמה בת־עמי, ירושלים, היתי מציע לקחת חופשה לחודש ימים ולעבור בתקופה זו לרשתי. מובטחני שהיתה משנה את דעתה על הנכר הישר־אלי. איש לא אשם בכך שקסמיה קסמו לנערון החושב אותה לאמא.

לדינה ש., רמת־גן: כנראה שאינה דוגלת במישנ „הצר השני של המטבע" במה אשמים הנכרים החולמים על שחקניות מקסימות. ועל־הם להשבים מדי בוקר בבוקר ולהסתכל על פרצופן של נשותיהן המבהילות?

„אשה נשואה", תל־אביב: אילו הייתי בעלה, הייתי מציע לה להתחלף בתפקידים ולקבל על עצמי את עול הבית, והיא תשבור את הראש במיגוו!

רפאל כהן, ירושלים

לפי טיב הערותיו, אין ראשו של הקורא כהן שבור עדיין.

האם עלי להבין, שבויכוח הנטוש בין קוראות (המטיפטפים והמטומטמות) אין מתכוונים לבעלים לקוראי העולם הזה על הבעלים והנשים הישראליים ולנשים מבין קוראי השבועון?

מיקי פיין, רמלה

מובן מאליו, הקורא פיין. הכוונה היא לנשי הקוראים ולבעלי הקוראות.

111 קומוניסטים

הרשימה „היתי עציר בנאלמי" (העולם הזה 932) הוכיחה שאין אתם שמים לב לנובלות הדברי־שה הצורמת שאתם מצדדים בה. מאמר זה הוכיח שאתם קרובים מאוד למק"י. היתי מבין אילו קראתיו בקול־העם הקומוניסטי, אולם לא בעתון המתיימר להיות בלתי־תלוי.

נלחמים אתם, ובצדק, נגד סעיף 111. אולם מתעלמים אתם מן האפשרות שאלמנטים בלתי־רצויים כמו ריזוק עבדו יכולים להסתובב ולהזיק לשלים וללא להתעיל. אני, על־כל־פנים, לא הייתי בטוח על ערבי קומוניסטי אם לי אני יודע שעצם [illegible] קומוניסטים לא בא אלא בגלל מדיניות הממשלה נגדו.

שי־אל קמינר, ירושלים

בושה, כלימה וצער אחזוני למראה אותו מאמר על ערבי קומוניסטי מנצרת שהיה אסיר בנאלמי. עליכם לשים לנגד עיניכם דבר אחד, והוא שהקומוניזם, המיפרות אצלנו בשטחים מסויי־